

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Meddelelshæleri).

Af Leif Hermann (SF) m.fl.

(FremSAT 15/12 89. Første behandling 18/1 90. Betænkning 10/5 90).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kofod-Svendsen (KRF):

I betænkningen står, at Kristeligt Folkeparti ved anden behandling vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og det stillede ændringsforslag.

Et mindretal indstiller forslaget til forkastelse ved tredje behandling med den begrundelse, at man bør afvente Medieansvarsudvalgets betænkning, hvori der vil blive taget stilling til, hvorvidt straffeloven osv., så det spørgsmål vil der blive taget stilling til.

Det, der for Kristeligt Folkeparti er afgørende, er, om vi i forlængelse af Medieansvarsudvalgets betænkning kan få ministerens tilsagn om, at der vil komme et lovforslag inden den 1. december. Kommer der et lovforslag så hurtigt, at vi kan arbejde med det i den kommende folketingsamling, finder vi ikke, det er relevant at vedtage dette forslag nu.

Så hvis ministeren kan give tilsagn om, at et lovforslag kommer i forlængelse af Medieansvarsudvalgets betænkning, så vil vi stemme sammen med regeringspartierne og Centrum-Demokraterne. Vi synes ikke, det er aktuelt at vedtage forslaget nu, da vi synes, det naturlige hører hjemme i den brede sammenhæng, når vi har fået resultatet af udvalgsarbejdet.

Glistrup (FP):

Jeg vil bede hr. Kofod-Svendsen om at gennemtænke problematikken endnu en gang.

Medieansvarsudvalgets betænkning vil ganske givet omfatte en meget, meget lang række særdeles kontroversielle spørgsmål, som der sikkert vil komme en betragtelig offentlig debat om med udtalelser fra Dommerforeningen, Politimesterforeningen, og hvad det nu ellers kan være. Især vil de, der jo er særlig berørt, og som har særlig vel adgang til medierne, journalister osv., ganske givet komme ind i debatter om måske 20, måske 70 spørgsmål i forbindelse med Medieansvarsudvalgets betænkning.

Hvis ministeren i en sådan ophedet debat fremsætter et forslag engang i november måned, som hr. Kofod-Svendsen var inde på, hvor man tager stilling til en lang, lang række af disse emner, så vil det spørgsmål, som det foreliggende lovforslag, nr. L 111, beskæftiger sig med, ganske givet drukne som en i denne forbindelse meget lille sag, som derfor meget let vil kunne få en afgørelse, som hænger sammen med, om man i de store spørgsmål ved diskussionen af Medieansvarsudvalgets betænkning mener det ene eller det andet. Meddelelshæleri hænger på som en eller anden frynse, hvad enten det så går til den ene eller anden side.

Derfor er problemerne omkring meddelelshæleri bestemt ikke egnet til at blive behandlet sammen med Medieansvarsudvalgets betænkning og det store lovforslag og den store debat, der kommer om det, og som måske kan strække sig over 5 år, måske over 8 år. Der er ingen af os, der aner, hvor lang tid den debat vil komme til at tage, for den vil røre ved særdeles centrale forhold.

Derimod kan vi alle sammen overskue det, dette forslag drejer sig om. Uanset hvad Medieansvarsudvalget finder på at fremføre eller ej, så er det jo et spørgsmål, som har været tæsket igennem med argumentation i de sidste 4-5 år, og hvor vi alle sammen kender argumenterne fra den ene side og fra den anden side og fra den tredje side.

Det, der kort sagt er kernen, når man ser væk fra sådan mere kriminalromanbetegnede ting i det, er, at vi har en regering, der som sit første principprogram har sagt, da den tiltrådte, at det skal være lettere at være dansker. Man skal hver eneste dag fra regeringens side komme og sige, hvordan det er blevet lettere at være dansker. Derfor har ministrene ansat et væld af informationssekretærer og pressesekretærer osv., og de hvirvler ud, som vi har fulgt det nu i de